

Næns med Valget i Standerborg, men han plukkede kun et Par korte Citater ud af mit Foredrag, og saa nævnte han til Tegnet for mig paa, at han sender sin Holberg et Citat: „Morille kan tale, en Sten kan ikke tale, ergo er Morille ingen Sten“. Derefter gav det ærede Medlem sig til at referere forskellige Udtalelser, der vare faldne af forskellige Mænd angaaende Valgklager til Behsning af Tingets tidligere Praksis. Det undrer mig, at det ærede Medlem oplæste disse forskellige Citater, thi ethvert af de Citater, som det ærede Medlem oplæste, gaar mod den Indstilling, han her gør, og er i fuld Overensstemmelse med det Standpunkt, som Mindretallet og deriblandt jeg indtager. Men naar det ærede Medlem blev ved at læse op, er det vel for atter at minde Holberg, der siger: „Han maaler ham min Tro Skæppen fuld“. Jeg hørte meget stærke Hør fra Galleriet, det forekommer mig, at det ærede Medlem talte vel stærkt for Galleriet, og det var maasse for ogjaa at gøre dette Holbergske Citat gældende her i Dag. Det ærede Medlem spurgte mig, om man skal falde paa Måden for en Borgmester. Nej, det kan ikke falde mig ind, at vi skulle det, men her staa ikke alene Borgmesteren, men ogsaa Valgbestyrelsen og Bistforenne ved Siden af ham, og naar jeg har Valget imellem at stole derpaa eller paa de temmelig usikre og løse Forklaringer, der ere givne af forskellige andre Bidner, saa holder jeg mig til det første. Høfligheden skal jeg stænke det ærede Medlem, det er ikke værd at fortsætte den. Til det ærede Medlem for Nørre-Sundby (A. K. Sørensen) skal jeg sige, at jeg talter det ærede Medlem, fordi han ved sit Referat yderligere har dokumenteret, at er der noget Valg, der trængte til at prøves og undersøges, saa er det Valget i Nørre-Sundby, hvor man har fiddet og staaet Stemmer fra den ene og lagt dem til den anden efter eget Forgodtbefindende. Er der noget, der dokumenterer, at det Valg burde have været undersøgt, saa har man været saa venlig i Dag at give yderligere Bevis derpaa, og enhver, der har nægtet at lade det Valg undersøge, synes det mig i Dag maa være med til at stemme for Godkendelsen af dette Valg. Der kunde det ærede Medlem for Røge nøjes med Borgmestrens Erklæring. Om det var at falde paa Måden for Borgmesteren i Nørre-Sundby, skal jeg ikke opholde mig ved. Jeg skal kun konstatere, at efter de Udtalelser, der i Dag ere komne fra det ærede Medlem for Nørre-Sundby, er det et Bidnesbyrd om en mærkelig Praksis, man vil indføre her i Tinget, at man godkender

Valget i Nørre-Sundby, med Hensyn til hvilket der var saa lidet oplyst, hvordan det egentlig var gaaet til, om den proklamerede Kandidat egentlig var valgt eller ej, men dette Valg vil man forfaste, uagtet den Klage, paa Grundlag af hvilken man har udsat Valgets Godkendelse og berøvet Standerborgkredsen dens Repræsentation i Løbet af et Aar, er helt forsvundet, den er helt væk, og nu staa vi her og skulle forfaste Valget paa Grundlag af en Klage, der er kommen senere, og som kun er dokumenteret paa en saa løs Måde som den, jeg har til ladet mig at anføre.

B. Holm: Jeg skal ikke forlænge Debatten med ret mange Ord. Der er jo blevet sagt meget om Godkendelsen eller Forkastelsen af dette Valg, og det er jo ret fortaaeligt, da det jo vel ikke kan nægtes, at de forskellige Partier ere interesserede deri. Det er jo derimod ikke Tilfældet, i hvert Fald partipolitisk set, for den Gruppe, jeg tilhører. Vi staa her i Dag fuldt ud uafhængige og have ingen Interesse at varetage i den Retning; vor eneste Interesse er kun den at se paa, om der ved dette Valgs Foretagelse er fket nogen Krænkelse af Valgfriheden, Valgretten eller Valgloven. Og se vi da paa de righoldige Dokumenter, der ere fremlagte, er der en Ting, der for mig — jeg beder ærede Medlemmer bemærke, at jeg siger for mig — staa som det afgørende, at her er der Tale om, at Embedsmænd have handlet mindre korrekt over for Valghandlingen i det hele taget, for mig staa det saaledes, at det, det drejer sig om, er, at Embedsmænd ikke paa tilbørlig Måde have røgtet deres Hverv under Udøvelsen af deres Funktion med Hensyn til Valget. Der skulle og bør Vælgerne være overordentlig forsigtige og særlig de, der staa i afgjort Opposition til Autoriteterne, thi det er givet, at de, der staa i Mindretal i Oppositionen, finde i Almindelighed ikke Beskyttelse hos Autoriteterne under Valgkampen. Flertallet staa derimod heldigere stillet i den Henseende. Det kan beskytte sig her paa Rigsdagen imod Overgreb, men det kan Mindretallet ikke altid gøre. Selv om vi ville give hinanden Studsmaal for at være nok saa retfærdige i den Slags Sager, ere vi jo alle, der sidde her i Salen, politisk interesserede Mænd, og det er ikke altid udelukket, at vor Afgørelse jo er præget af vore politiske Standpunkter. Derfor staa det saaledes for mig, at man, siden det nu her er tvivlsomt, hvor vidt denne Embedsmænd har opført sig korrekt over for Valghandlingen og den Funktion, han der skulle have, maa sige: Hellere